

Legenden om Sankta Lucia

For lenge, lenge siden bodde det i byen Syracus en ung pike som het Lucia. Noen sier at når Lucia var barn, bestemte hun seg for at hun aldri skulle gifte seg. Men dette visste ikke moren noe om. Andre sier at dette er noe hun bestemte seg for senere. Det var et hardt liv, med en far som var død og en mor som var alvorlig syk. Lucia og moren hennes var fattige mennesker. For å sikre Lucia et godt liv i framtida forsøkte derfor moren å få henne giftet bort. Det ville ikke den unge jenta. Moren prøvde hver dag å forklare Lucia at hun måtte gifte seg.

Lucia var blant de første kristne i denne byen, de fleste menneskene i denne byen tilbad andre guder. Langt under jorda i mørke tunneler der vannet sildrer langs veggene og lyset aldri trengte ned, der satt noen av de første kristne og hutret og frøs gjennom natten. De var sultne og kalde, men de kunne ikke gå opp fra tunnelene, fordi soldatene i byen hadde ordre om å brenne dem eller steine dem til døde hvis de viste seg. Nesten hver kveld gikk Lucia ned i tunnelene og delte maten sin og prøvde å muntre opp de som satt der. Hun risikerte sitt eget liv for å hjelpe disse kristne nede i tunnelen.

Nå hendte det at moren ble syk. Hun ble så syk at det var fare for at hun ville dø. Lucia orket ikke tanken på at hun skulle miste moren sin som hun var så glad i. Kanskje Gud kunne hjelpe, tenkte hun. Lucia bad til Gud om at moren måtte bli frisk,

Og tenk, det skjedde et mirakel. Helt plutselig ble moren til Lucia frisk. Hun hadde ikke lenger vondt noe sted! Da forsto moren til Lucia at kristendommen var sann, og at det var meningen at Lucia skulle tjene dem som hadde det vondt. Hun skulle ikke gifte seg. Bryllupet ble avlyst med én gang. Gjett om Lucia ble glad!

Men det var en annen som ikke ble så glad! Det var mannen som hadde trodd han skulle få gifte seg med Lucia. Han ble rasende. «Om ikke jeg skal få henne, så skal ingen andre få henne heller!», sa han til seg selv. Så gikk han rett til byens mektigste mann og fortalte dem at Lucia var kristen.

Kan du tenke deg hva som skjedde da? Jo, samme ettermiddag kom det mange soldater, sammen med en stor menneskemengde som ikke likte de kristne, hjem til Lucia. De skulle arrestere henne. Men Lucia var ikke redd og Gud passet på Lucia. Han gjorde det slik at hun satt fast i bakken. Soldatene greide ikke å rikke henne, det var umulig å få henne med.

«Da tenner vi på henne!», sa den mektige mannen. De laget et bål og bandt Lucia til en stolpe som stod midt i kvisthaugen. Bålet ble tent, og ilden slo opp omkring den unge jenta som stod midt i bålet. Alle trodde hennes siste time var kommet, og mange gråt og bad for henne. Men Lucia visste ikke hva redsel var, og hun var ikke redd nå heller. Hun hadde på seg en hvit drakt, håret var utslått og hun stod rank og fri som om ingen ting var hendt. Gud passet på Lucia, flammene skadet henne ikke i det hele tatt! Da all veden var brent opp stod Lucia der helt uskadd.

Da de fikk se dette, kunne ikke den mektige mannen styre seg lenger. Han ville at Lucia skulle dø. Han tok sverdet sitt, styrtet fram og drepte henne. Med engang falt han selv til jorda. Soldatene styrtet til for å hjelpe ham opp, men det var til ingen nytte. Mannen hadde falt over sitt sverd.

Slik døde Lucia. Men hun fortsatte å leve i hjertene til alle dem hun hadde hjulpet, og alle dem som hørte om henne.

De kristne i Syracus tok det døde legemet til Lucia og begravde det på kristent vis. Fortellingen om Lucia ble fortalt i andre byer, og mange gikk over til kristendommen. Da folk hørte om det som hadde hendt, var det flere som ville bli kristne. De kristne ble flere og flere.

Årene gikk, og fortellingen om den fattige piken som trosset den mektigste mannen i byen der hun bodde, ble fortalt fra slektledd til slektledd. Lucia var en martyr, hun hadde dødd for kristendommen. Derfor ble hun gjort til helgen, hun ble kalt Sankt Lucia eller Sankta Lucia.

Hun symboliserer TRO, HÅP og KJÆRLIGHET.